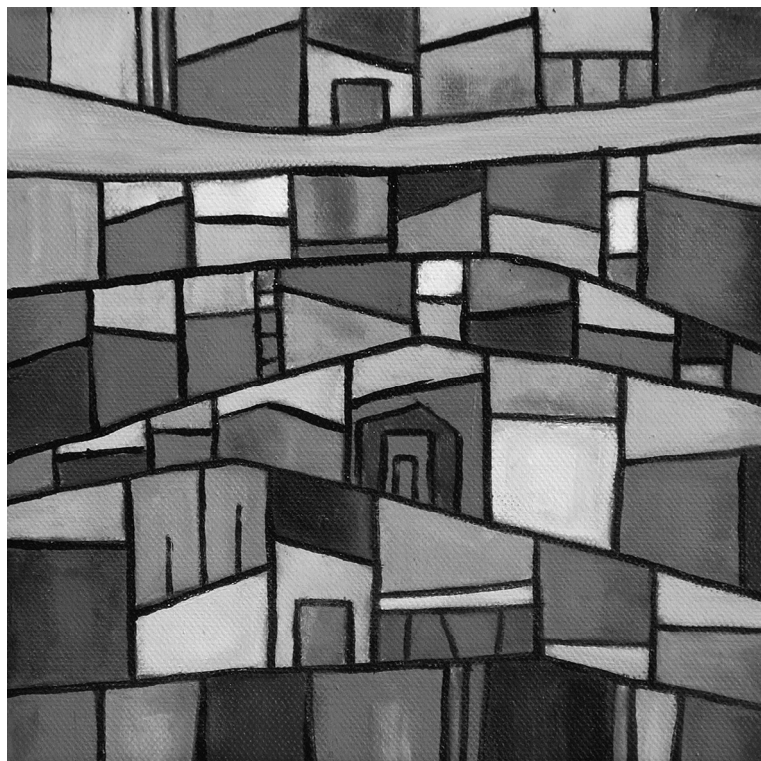

hetővé az emberi versbeszélő számára a társlétezőként tételezett természeti létformákkal való párbeszédet, tovább árnyalva ilyen módon azt a kérdést is, hogy mely létező kölcsönöz a másoknak hangot, mi biztosítja a lombhullásról való beszéd, s egyáltalán, a megszólalás és megszólítás lehetőségét. Egy olyan erdőbe vezet be az olvasót Korpa Tamás legújabb kötetével, amelynek nevekkkel és koordinátákkal jelölt volta is e táj referencialitását és realitását hangsúlyozza, s amely realitás és világtapasztalat ugyanakkor emberi érzékszervekkel vagy az emberi nyelv közvetítésében szükségszerűen megragadhatatlan. Ez a belátás azonban nem zsákutcát eredményez, hanem a növényi létezőkkel való párbeszéd lehetőségének újr gondolását, s annak körüljárását, hogy az ember korlátozott nyelvi és érzékszervi lehetőségével hogyan közelíthet mégis (és éppen ezek révén) e tőle eltérő, ám vele szorosan összefonódó, gondolkodásában és nyelvében is gyökeret eresztő természeti létformákhoz.

Létrák az erdőben 28. olaj, vászon, 20×20 cm, 2019.